

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 12. maja 2011*

V zadevi C-410/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Poljska) z odločbo z dne 28. oktobra 2009, ki je prispela na Sodišče istega dne, v postopku

Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

proti

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,

ob udeležbi

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

* Jezik postopka: poljščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi J.N. Cunha Rodrigues, predsednik senata, A. Arabadžiev, A. Rosas, A. Ó Caoimh, sodniki, in P. Lindh (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 30. novembra 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. M. Korcz in S. Dudzik, radcy prawni,
- za Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej M. Kołtoński in D. Pawłowska, radcy prawni,
- za poljsko vlado M. Szpunar, zastopnik,
- za češko vlado M. Smolek, zastopnik,

- za Irsko D. O'Hagan, zastopnik,
- za Evropsko komisijo G. Braun in K. Mojzesowicz, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 58 Akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2003, L 236, str. 33, v nadaljevanju: Akt o pristopu iz leta 2003).
- ² Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. (v nadaljevanju: PTC) in Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (predsednik urada za elektronske komunikacije, v nadaljevanju: Prezes) glede nekaterih regulativnih obveznosti, ki jih je slednji naložil družbi PTC.

Pravni okvir

Akt o pristopu iz leta 2003

- 3 Člen 2 Akta o pristopu z leta 2003 določa:

„Od dne pristopa so določbe izvirnih pogodb in aktov, ki so jih institucije in Evropska centralna banka sprejele pred pristopom, zavezujoče za nove države članice in se uporabljajo v teh državah pod pogoji, ki jih določajo omenjene pogodbe in ta akt.“

- 4 Člen 58 Akta o pristopu z leta 2003 določa:

„Besedila aktov institucij in Evropske centralne banke, ki so sprejeta pred pristopom in ki so jih Svet, Komisija ali Evropska centralna banka sestavili v češkem, estonskem, madžarskem, latvijskem, litovskem, malteškem, poljskem, slovaškem in slovenskem jeziku, so od dne pristopa enako verodostojna kot besedila, sestavljena v sedanjih enajstih uradnih jezikih. Besedila se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*, če so bila v njem objavljena v sedanjih jezikih.“

Uredba št. 1

- 5 V skladu s členom 1 Uredbe Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 1958, 17, str. 385), kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003, so uradni jeziki Unije:

„španščina, češčina, danščina, nemščina, estonščina, grščina, angleščina, francoščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nizozemščina, poljščina, portugalsščina, slovaščina, slovenščina, finščina in švedščina“.

- 6 Člen 4 te uredbe določa:

„Uredbe in drugi dokumenti, ki se splošno uporabljajo, se sestavljajo v dvajsetih uradnih jezikih.“

- 7 Člen 5 te uredbe določa:

„*Uradni list Evropske unije* izhaja v dvajsetih uradnih jezikih.“

- 8 Člen 8 iste uredbe določa:

„Če ima država članica več uradnih jezikov, se raba jezika na zahtevo zainteresirane države določi v skladu z njeno zakonodajo.“

Direktiva 2002/21/ES

- 9 Člen 1(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, str. 33) določa:

„S to direktivo se vzpostavlja usklajeni okvir za zakonsko urejanje elektronskih komunikacijskih storitev, elektronskih komunikacijskih omrežij, pripadajočih naprav in storitev. V direktivi so določene naloge nacionalnih regulativnih organov in tudi vrsta postopkov za zagotovitev usklajene uporabe regulativnega okvira v celotni [Uniji].“

- 10 Člen 15 Direktive 2002/21, ki se nanaša na postopek opredelitve trga, v odstavkih od 1 do 3 določa:

„1. Komisija po javni razpravi in posvetovanju z nacionalnimi regulativnimi organi sprejme priporočilo o upoštevni trgih izdelkov in storitev (v nadaljevanju ‚priporočilo‘). V priporočilu so po Prilogi I k tej direktivi opredeljeni trgi proizvodov in storitev v sektorju elektronskih komunikacij, katerih značilnosti lahko utemeljujejo uvedbo regulativnih obveznosti iz posebnih direktiv, vendar brez poseganja v trge, ki se lahko v posebnih primerih opredelijo po konkurenčnem pravu. Komisija opredeli trge v skladu z načeli konkurenčnega prava.

Komisija redno pregleduje priporočilo.

2. Komisija objavi smernice za tržno analizo in ocenitev pomembne tržne moči (v nadaljevanju ‚smernice‘), ki morajo biti v skladu z načeli konkurenčnega prava, najkasneje na dan začetka veljavnosti te direktive.

3. Nacionalni regulativni organi ob doslednem upoštevanju priporočila in smernic opredelijo upoštevne trge glede na razmere v državi, zlasti upoštevne geografske trge na svojem ozemlju, v skladu z načeli konkurenčnega prava. Nacionalni regulativni organi pred opredelitvijo trgov, ki se razlikujejo od opredeljenih v priporočilu, upoštevajo postopke iz členov 6 in 7.“

¹¹ Člen 16 Direktive 2002/21 z naslovom „Postopek analize trga“ v odstavkih od 1 do 5 določa:

„1. Nacionalni regulativni organi čimprej po sprejetju priporočila ali njegove morebitne dopolnitve izvedejo analizo upoštevni trgov, pri čemer dosledno upoštevajo smernice. Države članice zagotovijo, da se analiza, kjer je to primerno, izvede v sodelovanju z nacionalnimi organi za konkurenco.

2. Kadar se od nacionalnega regulativnega organa [v nadaljevanju: NRO] po členu 16, 17, 18 ali 19 Direktive 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi) ali po členu 7 ali 8 Direktive 2002/19/ES (Direktiva o dostopu) zahteva, da odloči, ali je treba za podjetja uvesti, ohraniti, spremeniti ali preklicati obveznosti, organ na podlagi svoje

analize trga iz odstavka 1 tega člena odloči, ali na upoštevnom trgu vlada dejanska konkurenca.

3. Če [NRO] ugotovi, da na trgu vlada dejanska konkurenca, niti ne uvede niti ne ohrani nobene od posebnih regulativnih obveznosti iz odstavka 2 tega člena. Kadar že obstajajo regulativne obveznosti, ki so značilne za sektor, jih za podjetja na upoštevnom trgu prekliče. Stranke, ki jih zadeva preklic obveznosti, je treba o tem prej obvestiti v primernem roku.

4. Če [NRO] ugotovi, da na upoštevnom trgu ni dejanske konkurence, opredeli podjetja s pomembno tržno močjo na tem trgu v skladu s členom 14 in tem podjetjem naloži ustrezne posebne regulativne obveznosti iz odstavka 2 tega člena ali ohrani ali spremeni take obveznosti, kjer že obstajajo.

5. Pri nadnacionalnih trgih, opredeljenih v odločbi iz člena 15(4), zadevni [NRO] skupaj izvedejo analizo trga, pri čemer dosledno upoštevajo smernice, in se sporazumno odločijo o naložitvi, ohranitvi, spremembi ali preklicu regulativnih obveznosti iz odstavka 2 tega člena.“

¹² Komisija je na podlagi člena 15(2) Direktive 2002/21 sprejela Smernice za tržno analizo in oceno tržne moči v skladu z regulativnim okvirom Skupnosti za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL 2002, C 165, str. 6, v nadaljevanju: smernice iz leta 2002).

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 13 Družba PTC je ena glavnih operaterk telekomunikacij na Poljskem.
- 14 Prezes je 17. julija 2006 odločil, da ima družba PTC pomembno tržno moč pri opravljanju storitev dokončanja glasovnih klicev in odločil, da se temu podjetju naložijo nekatere regulativne obveznosti.
- 15 Prvostopenjsko sodišče in pritožbeno sodišče sta tožbo družbe PTC zoper to odločbo Prezes zavrnila. Družba PTC v okviru pritožbe, vložene pri predložitvenem sodišču, trdi, da smernice iz leta 2002, na katerih temelji navedena odločba, zanjo ne veljajo, ker v *Uradnem listu Evropske unije* niso bile objavljene v poljščini.
- 16 Sąd Najwyższy dvomi o posledicah te neobjave.
- 17 To sodišče opozarja, da je Sodišče razsodilo, da člen 58 Akta o pristopu iz leta 2003 nasprotuje temu, da bi se obveznosti, vsebovane v skupnostni ureditvi, ki ni bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* v jeziku nove države članice, ta jezik pa je eden od uradnih jezikov Evropske unije, uveljavljale zoper posameznike v tej državi, čeprav bi se te osebe s to ureditvijo lahko seznanimle drugače (sodbi z dne 11. decembra 2007 v zadevi Skoma-Lux, C-161/06, ZOdl., str. I-10841, točke od 57 do 59, in z dne 4. junija 2009 v zadevi Balbiino, C-560/07, ZOdl., str. I-4447, točka 30).

- 18 Predložitveno sodišče na podlagi te sodne prakse meni, da so poljska telekomunikacijska podjetja v primerjavi s podjetji, ki nimajo sedeža v Republiki Poljski, ampak v drugih državah članicah, in ki se lahko seznanijo s smernicami Komisije v uradnih jezikih teh držav, v slabšem položaju.
- 19 Predložitveno sodišče se sprašuje, ali formulacija „obveznosti, vsebovane v skupnostni ureditvi“ iz točke 51 zgoraj navedene sodbe Skoma-Lux zajema izključno uredbe in odločbe, ki kot take posameznikom nalagajo obveznosti, ali pa se prav tako nanaša na druge akte institucij Unije, ki vplivajo na pravice ali obveznosti posameznikov, določene s predpisi nacionalnega prava, s katerim se prenašajo direktive Skupnosti. V zvezi s tem poudarja, da se zdi, da je Sodišče v sodbi z dne 10. marca 2009 v zadevi Heinrich (C-345/06, ZOdl., str. I-1659) pojem „skupnostna ureditev“ razlagalo široko, tako da lahko vključuje vse akte institucij Unije. Prav tako poudarja, da se zdi, da iz sodbe z dne 21. junija 2007 v zadevi ROM-projecten (C-158/06, ZOdl., str. I-5103) izhaja, da ni treba objaviti zgolj pravnih aktov Unije, ki posameznikom nalagajo obveznosti, ampak da za objavo zadostuje, da ima na podlagi tega akta država članica v razmerju do posameznikov obveznost določenega ravnanja.
- 20 Predložitveno sodišče poudarja, da smernice iz leta 2002 ustvarjajo legitimna pravna pričakovanja pri osebah v položajih, v katerih se te smernice uporabljajo. Poleg tega je Komisija te smernice sprejela neposredno na podlagi obveznosti iz člena 15(2) Direktive 2002/21. Člena 15(3) in 16(1) te direktive namreč določata, da morajo NRO smernice „dosledno upoštevati“ tako pri opredelitvi kot pri analizi upoštevanih trgov.
- 21 V teh okoliščinah je Sąd Najwyższy je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali se je na podlagi člena 58 [Akta o pristopu iz leta 2003] v razmerju do posameznikov iz določene države članice mogoče sklicevati na [smernice iz leta 2002], ki jih mora v skladu s členom 16(1) [Direktive 2002/21] [NRO] dosledno upoštevati pri analizi upoštevanih trgov, če te smernice v *Uradnem listu Evropske unije* niso bile objavljene v jeziku te države, ta jezik pa je eden od uradnih jezikov Evropske unije?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 22 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je člen 58 Akta o pristopu iz leta 2003 treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi se NRO lahko skliceval na smernice iz leta 2002 v odločbi, s katero ta organ operaterju elektronskih komunikacij nalaga nekatere regulativne obveznosti, če te smernice niso bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* v jeziku zadevne države članice, čeprav je ta jezik eden od uradnih jezikov Unije.
- 23 Za odgovor na to vprašanje je treba spomniti, da temeljno načelo pravnega reda Unije zahteva, da akta javnih organov ni mogoče uveljavljati zoper fizične in pravne osebe, dokler te nimajo možnosti, da se z njim seznani (sodba z dne 25. januarja 1979 v zadevi Racke, 98/78, Recueil, str. 69, točka 15).
- 24 Iz člena 2 Akta o pristopu iz leta 2003 prav tako izhaja, da so od dne pristopa akti, ki so jih institucije sprejele pred pristopom, zavezujoči za nove države članice in se uporabljajo v teh državah. Vendar pa je njihovo uveljavljanje zoper fizične in pravne osebe

v teh državah podvrženo splošnim pogojem izvajanja prava Unije v državah članicah, kot jih določajo izvirne pogodbe in, za nove države članice, sam Akt o pristopu iz leta 2003 (zgoraj navedena sodba Skoma-Lux, točka 32).

- ²⁵ Glede uredb Sveta in Komisije ter glede njunih direktiv, ki so naslovljene na vse države članice, iz določb člena 254(2) ES izhaja, da ti akti ne morejo imeti pravnih učinkov, če niso bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije* (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Skoma-Lux, točka 33).
- ²⁶ Poleg tega navedenih aktov ni mogoče uveljavljati proti fizičnim in pravnim osebam v državi članici, dokler te nimajo možnosti, da se z njimi seznani po uradni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* (zgoraj navedeni sodbi Racke, točka 15, in Skoma-Lux, točka 37).
- ²⁷ Ta načela je z enakimi posledicami treba spoštovati, kadar ureditev Unije državam članicam nalaga, naj za njeno izvajanje sprejmejo ukrepe, ki posameznikom nalagajo obveznosti. Tako morajo biti nacionalni ukrepi, ki za izvajanje ureditve Unije posameznikom nalagajo obveznosti, objavljeni, da bi se ti lahko seznanili z njimi (glej v tem smislu sodbo z dne 20. junija 2002 v zadevi Mulligan in drugi, C-313/99, Recueil, str. I-5719, točki 51 in 52). Poleg tega morajo imeti v takih okoliščinah zadevne osebe tudi možnost, da se seznani z virom nacionalnih ukrepov, s katerimi se jim nalagajo obveznosti. Objaviti je treba ne le nacionalno ureditev, ampak tudi akt prava Unije, ki, če je treba, zavezuje države članice, naj sprejmejo ukrepe, ki posameznikom nalagajo obveznosti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Heinrich, točke od 45 do 47).

- 28 Iz določb člena 58 Akta o pristopu iz leta 2003 v povezavi z določbami členov 4, 5 in 8 Uredbe št. 1 poleg tega izhaja, da je treba uradno objavo uredbe Unije za državo članico, katere jezik je eden od uradnih jezikov Unije, razumeti kot objavo tega akta v *Uradnem listu Evropske unije* v tem jeziku (zgoraj navedena sodba Skoma-Lux, točka 34).
- 29 Sodišče je tako razsodilo, da člen 58 Akta o pristopu iz leta 2003 nasprotuje temu, da bi se obveznosti, vsebovane v ureditvi Unije, ki ni bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* v jeziku nove države članice, ta jezik pa je eden od uradnih jezikov Unije, uveljavljale zoper posameznike v tej državi, čeprav bi se te osebe s to ureditvijo lahko seznanile drugače (zgoraj navedeni sodbi Skoma-Lux, točka 51, in Balbiino, točka 30).
- 30 Glede na sodno prakso, ki je navedena v točkah od 23 do 29 te sodbe in ki temelji na načelih pravne varnosti in prepovedi diskriminacije, je treba preizkusiti, ali so z vsebino smernic iz leta 2002 posameznikom naložene obveznosti. Če bi bilo tako, teh smernic zaradi neobjave v *Uradnem listu Evropske unije* v poljščini ne bi bilo mogoče uveljavljati zoper posameznike na Poljskem.
- 31 Člena 15 in 16 Direktive 2002/21, ki se izrecno nanašata na NRO, pomenita pravno podlago, na kateri temeljijo smernice iz leta 2002. Ta člena usmerjata NRO pri opredelitvi in analizi upoštevnihi trgov, da bi ugotovili, ali jih je treba regulirati *ex ante*. V skladu s točko 1 teh smernic te namreč določajo načela, s katerimi morajo NRO ob uporabi skupnega regulativnega okvira za elektronske komunikacije utemeljiti svojo analizo trga in učinkovite konkurence. Točka 6 teh smernic določa tudi, da je njihov cilj voditi NRO pri uresničevanju njihovih novih pristojnosti v zvezi z opredelitvijo

trgov in oceno pomembne tržne moči na njih (sodba z dne 3. decembra 2009 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-424/07, ZOdl., str. I-11431, točki 75 in 76).

³² Smernice iz leta 2002 v prvih treh oddelkih vsebujejo povzetek metod in meril, ki jih je treba uporabiti pri opredelitvi trga, oceni tržne moči in določitvi podjetij s tržno močjo. V bistvu gre za povzetek sodne prakse s tega področja, skupaj s pregledom treh obvestil Komisije, ki so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* v poljščini, in sicer Obvestila Komisije o opredelitvi upoštevne trga za namene konkurenčnega prava Skupnosti (UL 1997, C 372, str. 5, ter posebna izdaja *Uradnega lista Evropske unije* v poljščini, zvezek 1, poglavje 8, str. 155), Smernic za uporabo pravil EGS o konkurenci v telekomunikacijskem sektorju (UL 1991, C 233, str. 2, ter posebna izdaja *Uradnega lista Evropske unije* v poljščini, zvezek 1, poglavje 8, str. 43) in Obvestila Komisije o uporabi pravil konkurence pri sporazumih o dostopu v telekomunikacijskem sektorju (UL 1998, C 265, str. 2, ter posebna izdaja *Uradnega lista Evropske unije* v poljščini, zvezek 1, poglavje 8, str. 255).

³³ Zadnji trije oddelki se bolj neposredno nanašajo na izvajanje Direktive 2002/21. Namen četrtega oddelka z naslovom „Naložitev, ohranitev, sprememba ali prenehanje obveznosti na podlagi ureditvenega okvira“ je dati NRO usmeritve glede ukrepov, ki jih morajo sprejeti po analizi konkurenčnosti trga. Peti in šesti oddelek se nanašata na pristojnosti preiskave in postopke sodelovanja za namene analize trga ter na postopke posvetovanja in objave osnutkov odločb NRO. Poleg opozorila na upoštevne določbe uporabljivega ureditvenega okvira je namen teh treh oddelkov pojasniti delovanje mehanizmov sodelovanja med NRO, nacionalnimi organi, pristojnimi za konkurenco, in Komisijo.

- ³⁴ Iz tega izhaja, da smernice iz leta 2002 ne vsebujejo nobene obveznosti, ki bi jo bilo mogoče bodisi neposredno bodisi posredno naložiti posameznikom. Neobjava teh smernic v poljščini v *Uradnem listu Evropske unije* torej NRO Republike Poljske ne ovira, da se nanje sklicuje v odločbi, naslovljeni na posameznika.
- ³⁵ Poleg tega je treba poudariti, da so bile navedene smernice objavljene leta 2002 v seriji „C“ *Uradnega lista Evropske unije*. V nasprotju s serijo „L“ *Uradnega lista Evropske unije* namen serije „C“ ni objava zavezujočih pravnih aktov, ampak zgolj informacij, priporočil in mnenj, ki se nanašajo na Unijo.
- ³⁶ Družba PTC kljub temu meni, da ker so bile iste smernice objavljene leta 2002 v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, bi morale biti v skladu s členom 58 Akta o pristopu iz leta 2003 prav tako objavljene v uradnih jezikih novih držav članic, med drugim v poljščini.
- ³⁷ Toda poudariti je treba, da člen 58 Akta o pristopu iz leta 2003 Svetu, Komisiji ali Evropski centralni banki ne nalaga, da morajo vse akte institucij ali Evropske centralne banke, ki so bili sprejeti pred pristopom novih držav članic, prevesti v devet novih jezikov, ki so naštetih v tem členu. Navedeni člen, ki določa jezikovno ureditev in pogoje za objavo aktov, ki so jih institucije in Evropska centralna banka sprejele pred pristopom, namreč določa zgolj, da so od dne pristopa ti akti enako verodostojni kot besedila, sestavljena v drugih uradnih jezikih, samo če so sestavljeni v jezikih novih držav članic, ki so uradni jeziki Unije, in da se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*, če so bila v njem objavljena tudi besedila, sestavljena v drugih uradnih jezikih. Iz navedenega člena tako izhaja, da države članice in institucije izberejo akte, ki jih je treba

objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*, in ta člen ne izključuje, da nekaterih aktov ni treba objaviti. Člen 58 Akta o pristopu iz leta 2003 torej ne zahteva objave smernic iz leta 2002 v poljski različici v navedenem uradnem listu.

- 38 Poleg tega je treba poudariti, da je Sodišče že zavrnilo obstoj splošnega načela prava Unije, na podlagi katerega bi bilo treba vse, kar bi lahko vplivalo na interese državljana Unije, vedno sestaviti v njegovem jeziku (glej v tem smislu sodbo z dne 9. septembra 2003 v zadevi Kik proti UUNT, C-361/01 P, Recueil, str. I-8283, točki 82 in 83).
- 39 Glede na navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 58 Akta o pristopu iz leta 2003 razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da bi se NRO lahko skliceval na smernice iz leta 2002 v odločbi, s katero ta organ operaterju elektronskih komunikacij nalaga nekatere regulativne obveznosti, čeprav te smernice niso bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* v jeziku zadevne države članice in čeprav je ta jezik eden od uradnih jezikov Unije.

Stroški

- 40 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 58 Akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da bi se nacionalni regulativni organ lahko skliceval na smernice Komisije za tržno analizo in oceno tržne moči v skladu z regulativnim okvirom Skupnosti za elektronska komunikacijska omrežja in storitve v odločbi, s katero ta organ operaterju elektronskih komunikacij nalaga nekatere regulativne obveznosti, čeprav te smernice niso bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* v jeziku zadevne države članice in čeprav je ta jezik eden od uradnih jezikov Unije.

Podpisi